

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 179/2018-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. mája 2018 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], vo veci namietaného porušenia základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena zaručeného v čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na ochranu pred zasahovaním do súkromného a rodinného života zaručeného v čl. 19 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zaručeného v čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov zaručeného v čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručeného v čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Stred v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-407/NKA-FP-ST-2015, postupom Krajskej prokuratúry v Žiline v konaní vedenom pod sp. zn. I KO-V-38-1/2016-ZA, postupom Okresného súdu Žilina v konaní vedenom pod sp. zn. OS ŽA-V-48/2016 a jeho príkazom z 27. marca 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 25. mája 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namietala porušenie základného práva na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena zaručeného v čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základného práva na ochranu pred zasahovaním do súkromného a rodinného života zaručeného v čl. 19. ods. 2 ústavy, základného práva na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zaručeného v čl. 19 ods. 3 ústavy, základného práva vlastníť majetok zaručeného v čl. 20 ods. 1 ústavy, základného práva na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov zaručeného v čl. 22 ods. 1 ústavy, základného práva domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky zaručeného v čl. 46 ods. 1 ústavy a v čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručeného v čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, Prezídia Policajného zboru, národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície, expozitúry Stred (ďalej len „NAKA“) v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-407/NKA-FP-ST-2015 postupom Krajskej prokuratúry v Žiline (ďalej len „krajská prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. I KO-V-38-1/2016-ZA, postupom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. OS ŽA-V-48/2016 a jeho príkazom z 27. marca 2016 (ďalej aj „namietaný príkaz“).

2. Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že vyšetrovateľ NAKA uznesením ČVS: PPZ-407/NKA-FP-ST-2015 z 26. júna 2015 podľa § 199 ods. 1 a 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) začal trestné

stíhanie vo veci pokračujúceho zločinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1 a 2 písm. c) a ods. 3 zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s pokračujúcim zločinom skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a 2 písm. c) a ods. 4 Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. i) Trestného zákona.

3. Z dôvodu podozrenia, že partner sťažovateľky [REDAKOVANÉ] mal byť členom organizovanej skupiny dopúšťajúcej sa uvedenej trestnej činnosti, boli orgány činné v trestnom konaní toho názoru, že je dôvodné predpokladať, že sa v byte, v ktorom sťažovateľka spolu so svojim partnerom a maloletým synom bývala, nachádzajú predmety dôležité pre trestné konanie.

4. Na základe návrhu prokurátora krajskej prokuratúry sp. zn. I KO-V-38-1/2016-ZA z 23. marca 2016 na vydanie príkazu na domovú prehliadku sudkyňa pre prípravné konanie podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku vydala príkaz na domovú prehliadku sp. zn. OS ŽA-V-48/2016 z 27. marca 2016.

5. Príkaz na domovú prehliadku bol sťažovateľke doručený pri vykonaní domovej prehliadky 11. apríla 2016.

6. Podľa názoru sťažovateľky príkaz na domovú prehliadku neobsahuje „*údaje o tom, kto domovú prehliadku vykoná a kto sa úkonu zúčastní, a to vo výrokovej časti príkazu (uvedenie kto vykoná prehliadku a kto sa úkonu zúčastní sa nachádza len v poslednej vete odôvodnenia Príkazu, aj to bez uvedenia prítomnosti nezúčastnenej osoby)*“.

7. V príkaze tiež absentuje „*časové rozpätie kedy má byť prehliadka vykonaná (časový údaj od - do a prípade aj počet prehliadok, ktoré môžu byť vykonané v danom časovom období)*“. V dôsledku tohto pochybenia nie je podľa sťažovateľky „*možné náležitým spôsobom preskúmať, či k domovej prehliadke došlo v čase na to stanovenom a teda nie je možné pre tento nedostatok ani riadnym spôsobom preskúmať zákonnosť domovej prehliadky. Pri pochybnostiach by domová prehliadka mala byť považovaná*

za nezákonnú, nakoľko sa jedná o úkon spojený so zásahom do najcitlivejších práv jednotlivca, v tomto prípade sťažovateľky.“.

8. Sťažovateľka poukázala na skutočnosť, že v prípade vydania príkazu na domovú prehliadku súdom je „povinnosťou prokurátora sa presvedčiť sa o úplnosti náležitostí výroku príkazu a jeho odôvodnenia. Pri zistení nedostatku vydaného príkazu na domovú prehliadku môže prokurátor podľa povahy jeho závažnosti požiadať súd o jeho opravu (§ 182 Trestného poriadku v spojení s ustanovením § 174 Trestného poriadku) alebo o vydanie nového príkazu na domovú prehliadku, ak hrozí, že úkon domovej prehliadky by mohol byť v ďalšom konaní posúdený ako nezákonný.“.

9. Sťažovateľka sa ďalej v sťažnosti podrobne zaoberá podmienkami, ktoré musia byť naplnené pri nariadení aj pri výkone domovej prehliadky. Vo vzťahu k vykonaniu domovej prehliadky v jej prípade sťažovateľka uvádza, že zásah „vykonali príslušníci policajného zboru, tzv. kukláči v počte 28 mužov, pričom po dobu niekoľko minút mierili nabitými zbraňami aj na sťažovateľku ako aj na jej maloletého syna. Sťažovateľka bola vtom čase nahá, pričom cca 5 min, jej neumožnili zasahujúci príslušníci PZ ani len zakrytie tela. Podotýkam, že celá udalosť sa stala v skorých ranných hodinách, pričom všetko citlivo vnímal aj maloletý syn sťažovateľky“, ktorý od toho času „navštevuje psychologickú a psychiatrickú ambulanciu“.

10. Za veľmi dôležitú skutočnosť sťažovateľka označila to, že okresný súd „nenariadil domovú prehliadku, ale len vydal príkaz na domovú prehliadku. Trestný poriadok expressis verbis upravuje len nariadenie domovej prehliadky. Domová prehliadka nemôže byť realizovaná len na základe vydania príkazu na domovú prehliadku, ale musí dôjsť k jej nariadeniu zákonom predpísaným spôsobom.“.

11. Sťažovateľka je toho názoru, že účinky výkonu právomoci okresného súdu pri rozhodovaní o povolení výkonu domovej prehliadky neboli zlučiteľné s namietanými článkami ústavy. Okresný súd „svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, a rozhodol bez toho, aby zisťoval materiálne predpoklady na povolenie takého úkonu. Sťažovateľka poukázala aj na konanie v rozpore s ustanovením § 99 Trestného poriadku. Vykonanie, resp. povolenie

domovej prehliadky nespĺnilo podmienky na jej vykonanie. Sťažovateľka tiež poukazuje na relevantné skutočnosti so zdôraznením toho, že z povolenia nie je známe, aký vzťah mali mať informácie pre policajné orgány ku konkrétnej veci, a nie je odôvodnené ani podozrenie zo spáchania trestného činu. Okresný súd navyše neprihliadol k osobám, u ktorých sa mala vykonať domová prehliadka, pretože tie neboli nikdy trestne stíhané. Na vykonanie domovej prehliadky nebol teda daný žiadny dôvod.“

12. Sťažovateľka napokon v súvislosti s uskutočnenou domovou prehliadkou poukázala aj na zásadu *„zdržanlivosti a primeranosti v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 Trestného poriadku“*. Podľa jej názoru záujem štátu *«na ochrane pred zločinnosťou zakladajúci legitímnosť zásahov do práva na súkromie pri realizácii niektorých inštitútov podľa 4. hlavy 1. časti Trestného poriadku („Zaistenie osôb a vecí“)* musí byť uvedený do rovnováhy so závažnosťou zásahu do tohto práva. Znamená to *zvoliť pri realizácii zásahu čo najmiernejší prostriedok, ktorý je súčasne spôsobilý zabezpečiť dosiahnutie sledovaného cieľa. Samotná právna úprava obsiahnutá v Trestnom poriadku na túto požiadavku reflektuje a určuje pre dosiahnutie špecifického cieľa (získanie počítačových údajov dôležitých pre objasnenie trestnej činnosti) prostriedok zaručujúci požadovanú proporcionalitu, ktorým je úkon uchovania a vydania počítačových údajov zakotvený v ustanoveniach § 90 Trestného poriadku. Je nepochybné, že ide o prostriedok, ktorého realizácia predstavuje zásah menšej intenzity v porovnaní so situáciou, keby sa na dosiahnutie cieľa zvolil inštitút vydania, resp. odňatia veci.»*

13. V závere svojej sťažnosti sťažovateľka navrhla vo veci samej rozhodnúť týmto nálehom:

„1. Základné právo sťažovateľky na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena zaručené v čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na ochranu pred zasahovaním do súkromného a rodinného života zaručené v čl. 19. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zaručené v čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo vlastniť majetok zaručené v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov zaručené

v čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručené v čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Ministerstva vnútra SR, Prezídia Policajného zboru, národná kriminálna agentúra, národná jednotka finančnej polície, expozitúra Stred v konaní pod sp. zn. ČVS: PPZ-407/NKA-FP-ST-2015 porušené boli.

2. Základné právo sťažovateľky na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena zaručené v čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na ochranu pred zasahovaním do súkromného a rodinného života zaručené v čl. 19. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zaručené v čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo vlastniť majetok zaručené v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov zaručené v čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručené v čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajskej prokuratúry v Žiline v konaní pod sp. zn. IKO-V-38-1/2016-ZA porušené boli.

3. Základné právo sťažovateľky na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena zaručené v čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na ochranu pred zasahovaním do súkromného a rodinného života zaručené v čl. 19. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zaručené v čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo vlastniť majetok zaručené v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov zaručené v čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky zaručené v čl. 46

ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na rešpektovanie súkromného, a rodinného života zaručené v čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Žilina v konaní pod č. OS ŽA-V-48/2016 porušené boli.

4. Základné právo sťažovateľky na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena zaručené v čl. 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na ochranu pred zasahovaním do súkromného a rodinného života zaručené v čl. 19. ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe zaručené v čl. 19 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo vlastniť majetok zaručené v čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo na listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a na ochranu osobných údajov zaručené v čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, základné právo domáhať sa zákonom ustanoveným postupom svojho práva na inom orgáne Slovenskej republiky zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života zaručené v čl. 8 ods. 1 a 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd príkazom Okresného súdu Žilina zo dňa 27.03.2016 vydanom v konaní pod č. OS ŽA-V-48/2016 porušené boli.

5. Príkaz Okresného súdu Žilina zo dňa 27.03.2016 vydanom v konaní pod č. OS ŽA-V-48/2016 sa zrušuje.

6. Okresnému súdu Žilina v konaní pod č. OS ŽA-V-48/2016 sa zakazuje pokračovať v porušovaní základných práv sťažovateľky, zaručených Ústavou Slovenskej republiky a Listinou základných práv a slobôd a práva zaručeného Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

7. Sťažovateľke Ústavný súd SR priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 363,79 EUR, ktoré je Okresný súd Žilina povinný vyplatiť na účet Advokátskej kancelárie Dávida Štefanku, so sídlom Kutlíkova 17, 851 02 Bratislava číslo účtu [REDACTED] do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

14. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah... Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie...

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu návrhu na ďalšie konanie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

15. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil/a sťažovateľ/ka, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, tiež napr. I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03).

16. Podľa čl. 19 ods. 1 ústavy každý má právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena.

Podľa čl. 19 ods. 2 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

Podľa čl. 19 ods. 3 ústavy každý má právo na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o svojej osobe.

Podľa čl. 20 ods. 1 ústavy každý má právo vlastníť majetok,. Vlastnícke právo všetkých vlastníkov má rovnaký zákonný obsah a ochranu.

Podľa čl. 22 ods. 1 ústavy listové tajomstvo, tajomstvo dopravovaných správ a iných písomností a ochrana osobných údajov sa zaručuje.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa čl. 8 ods. 1 dohovoru každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydli a korešpondencie.

Podľa čl. 8 ods. 2 dohovoru štátny orgán nemôže do výkonu tohto práva zasahovať okrem prípadov, keď je to v súlade so zákonom a nevyhnutné v demokratickej spoločnosti v záujme národnej bezpečnosti, predchádzania nepokojom a zločinnosti, ochrany zdravia alebo morálky alebo ochrany práv a slobôd iných.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľky postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. OS ŽA-V-48/2016 a jeho príkazom z 27. marca 2016

17. Ústavný súd poukazuje na svoju stabilizovanú judikatúru, podľa ktorej spravidla až porušením procesnoprávných ústavných princípov vyplývajúcich z čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 36 ods. 1 listiny orgánom verejnej moci dochádza k zásahu do základných práv hmotnoprávneho charakteru, teda aj tých, ktoré označila sťažovateľka (čl. 19 ods. 1, 2, 3, čl. 20 ods. 1 a čl. 22 ods. 1 ústavy, čl. 8 ods. 1 a 2 dohovoru). Porušenie označených práv sťažovateľky skúmal preto cez normatívy čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny.

18. Vo vzťahu k postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. OS ŽA-V-48/2016 a jeho príkazom z 27. marca 2016 sťažovateľka vznesla tri zásadné sťažnostné námietky. V prvom rade príkazu vytýka, že neobsahuje údaj o tom, kto má domovú prehliadku vykonať a kto sa jej má zúčastniť, resp. tieto údaje príkaz obsahuje iba v odôvodnení, nie vo výrokovej časti. Ďalšou vadou príkazu je podľa jej názoru absencia uvedenia času, kedy sa má domová prehliadka uskutočniť. Napokon namieta, že zo strany okresného súdu nedošlo k nariadeniu domovej prehliadky, ale iba k vydaniu príkazu na domovú prehliadku, pričom podľa nej domová prehliadka *„nemôže byť realizovaná len na základe vydania príkazu na domovú prehliadku, ale musí dôjsť k jej nariadeniu zákonom predpísaným spôsobom“*.

19. Sťažovateľka tiež tvrdí, že v jej prípade neboli naplnené podmienky na vykonanie domovej prehliadky podľa § 99 Trestného poriadku. Z príkazu na domovú prehliadku podľa jej názoru nie je známe, aký vzťah mali mať informácie získavané domovou prehliadkou ku konkrétnej trestnej veci, a nie je dostatočne odôvodnené ani podozrenie zo spáchania trestného činu. Podľa jej názoru pri nariadení domovej prehliadky okresný súd neprihliadol k osobám, u ktorých sa mala vykonať domová prehliadka a ktoré neboli nikdy trestne stíhané. Z uvedených dôvodov sťažovateľka považuje vykonanú domovú prehliadku za neprimeraný zásah do jej označených práv.

20. Podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku nariadiť domovú prehliadku je oprávnený predseda senátu a pred začatím trestného stíhania alebo v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. V neodkladných prípadoch tak môže namiesto príslušného predsedu senátu a v prípravnom konaní sudcu pre prípravné konanie urobiť predseda senátu a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie, v ktorého obvode sa má prehliadka vykonať. Príkaz na domovú prehliadku musí byť vydaný písomne a musí byť odôvodnený. V príkaze sa uvedie opis veci alebo opis osoby, ktorá sa má zaistiť pri domovej prehliadke, ak je známa. Doručí sa vlastníčkovi alebo užívateľovi obydlia pri prehliadke, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po odpadnutí prekážky, ktorá bránila doručeniu.

Podľa § 100 ods. 2 domovú prehliadku bez meškania vykoná orgán, ktorý ju nariadil, alebo na jeho príkaz policajt.

Podľa § 162 ods. 1 Trestného poriadku súd rozhoduje rozsudkom, trestným rozkazom alebo príkazom, kde to zákon výslovne ustanovuje; v ostatných prípadoch rozhoduje, ak zákon neustanovuje niečo iné alebo ak rozhodnutie nemá technicko-organizačnú alebo operatívnu povahu, uznesením.

Podľa § 182 ods. 1 Trestného poriadku príkaz musí obsahovať a) označenie orgánu, o ktorého rozhodnutie ide, b) dátum a miesto rozhodnutia, c) výrok príkazu s uvedením zákonných ustanovení, ktoré boli použité, d) skutok s uvedením právnej kvalifikácie trestného činu, ak z povahy veci nevyplýva niečo iné.

21. Vo vzťahu k prvým dvom námietkam sťažovateľky týkajúcim sa absencie údajov o tom, kto má domovú prehliadku vykonať, a určenia presného času domovej prehliadky ústavný súd konštatuje, že určenie okruhu osôb, ktoré majú domovú prehliadku vykonať, vyplýva z § 100 ods. 2 Trestného poriadku. Takýmto subjektom je buď orgán, ktorý domovú prehliadku nariadil, alebo na jeho príkaz policajt. Z obsahu namietaného príkazu jednoznačne vyplýva, že prehliadku má vykonať vyšetrovateľ NAKA a ním poverení príslušníci Policajného zboru, pričom tvrdenie sťažovateľky o tom, že toto určenie má byť súčasťou výlučne výrokovej časti príkazu, nemá oporu ani v § 100 ods. 1 Trestného poriadku, ani v § 182 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré stanovujú podstatné obsahové náležitosti príkazu. Trestný poriadok tiež v žiadnom z citovaných ustanovení nepredpisuje,

aby sudca v príkaze na domovú prehliadku stanovoval ďalšie obmedzujúce podmienky pre jej vykonanie, napríklad aj v podobe stanovenia presného času jej vykonania, keďže voľba najvhodnejšieho času domovej prehliadky môže byť súčasťou kriminalistickej taktiky v konkrétnej veci.

22. Pokiaľ sťažovateľka namieta, že zo strany okresného súdu nedošlo k nariadeniu domovej prehliadky, iba k vydaniu príkazu na jej vykonanie, ústavný súd poukazuje najmä na znenie § 100 ods. 1 a § 162 ods. 1 Trestného poriadku. Z uvedených ustanovení vyplýva, že procesnou formou, ktorou dochádza k nariadeniu domovej prehliadky, je rozhodnutie formálne označené ako príkaz. Ak z obsahu tohto rozhodnutia jednoznačne vyplýva, že cieľom jeho vydania je realizácia domovej prehliadky a zároveň toto rozhodnutie obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti, neexistuje dôvod pre konštatovanie takej vady rozhodnutia súdu, ktorá by mala za následok namietané porušenie označených práv sťažovateľky.

23. Podľa názoru sťažovateľky namietaný príkaz okresného súdu na domovú prehliadku neobsahuje dostatočné informácie o tom, aký vzťah mali mať dôkazy zaistované vykonaním domovej prehliadky ku konkrétnemu trestnému konaniu. V namietanom príkaze tiež podľa nej absentuje dostatočné odôvodnenie podozrenia zo spáchania trestného činu. Sťažovateľka namieta aj skutočnosť, že okresný súd pri nariadení domovej prehliadky *„neprihliadol k osobám, u ktorých sa mala vykonať domová prehliadka, pretože tie neboli nikdy trestne stíhané“*. Z hľadiska ústavnej akceptovateľnosti napadnutej domovej prehliadky a jej konformnosti s namietanými článkami ústavy a dohovoru preto namietala aj porušenie zásady *„zdržanlivosti a primeranosti“*.

24. V tejto súvislosti bolo úlohou ústavného súdu posúdiť, či bol zásah do domovej slobody sťažovateľky primeraný, teda či zodpovedal požiadavke proporcionality, inými slovami, či súd, ktorý k vykonaniu domovej prehliadky privolil, náležite zohľadnil všetky relevantné okolnosti prípadu sťažovateľky a či bol v celom svojom rozsahu konflikt spoločenského záujmu na náležitom vyšetrení trestnej činnosti s jej dotknutými označenými právami vyriešený v duchu požiadavky spravodlivej rovnováhy.

25. Podľa § 99 ods. 1 Trestného poriadku domovú prehliadku možno vykonať, ak je dôvodné podozrenie, že v byte alebo v inom priestore slúžiacom na bývanie alebo v priestoroch k nim patriacim je vec dôležitá pre trestné konanie alebo že sa tam skrýva osoba podozrivá zo spáchania trestného činu, alebo je potrebné vykonať zaistenie hnutelných vecí na uspokojenie nároku poškodeného na náhradu škody.

26. Okresný súd k dôvodom vykonania domovej prehliadky poukazujúc na obsah návrhu krajskej prokuratúry uviedol:

„Dňa 26.06.2015 vyšetrovateľ Prezídia Policajného zboru. Národnej kriminálnej agentúry, národnej jednotky finančnej polície expozitúry stred Banská Bystrica začal pod ČVS: PPZ-407/NKA-FP-ST-2015 podľa § 199 ods. 1, ods. 2 Tr. por. trestné stíhanie vo veci pokračujúceho zločinu daňového podvodu podľa § 277a ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 3 Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. i) Tr. zák. v jednočinnom súbehu s pokračujúcim zločinom skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1, ods. 2 písm. c), ods. 4 Tr. zák. s poukazom na ust. § 138 písm. i) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že:

doposiaľ nestotožnené osoby vystupujúce pod menami [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ] v úmysle získať neoprávnený finančný prospech prostredníctvom neoprávnene uplatneného nadmerného odpočtu DPH, ako aj znížením vlastnej daňovej povinnosti založili a riadili organizovanú skupinu pozostávajúcu z ďalších presne nezistených ovládaných a usmerňovaných osôb vystupujúcich najmä pod menami [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ako aj ďalších presne nezistených osôb vystupujúcich v mene obchodných spoločností registrovaných ako platitelia dane z pridanej hodnoty (DPH) na území Slovenskej republiky a Českej republiky, kde členovia organizovanej skupiny v období najmenej od 2. štvrtroka 2012 do začiatku roka 2013 páchali na území Slovenskej republiky hospodársku trestnú činnosť spočívajúcu v daňových trestných činoch takým spôsobom, že plánovane a koordinovane zabezpečovali vyhľadávanie obchodných spoločností a osôb na páchanie trestnej činnosti, vzájomný styk a prepojenie medzi nimi. usmerňovanie a koordinovanie osôb podieľajúcich sa na páchaní trestnej činnosti, obstarávanie a vyhotovovanie nepravdivých prvotných účtovných dokladov deklarujúcich vzájomnú obchodnú činnosť s rôznymi komoditami, organizovanie

bezhotovostných prevodov finančných prostriedkov na bankových účtoch a ich následne hotovostné výbery, pričom podstatou trestnej činnosti bolo vyhotovenie nepravdivých prvotných účtovných dokladov deklarujúcich nadobudnutia tovaru rôzneho druhu v sieti personálne prepojených subjektov ..., následne vyhotovenie, resp. zabezpečenie nepravdivých prvotných účtovných dokladov nadobudnutia tohto tovaru obchodnými spoločnosťami registrovanými na DPH na území Slovenskej republiky ... využívajúc systém uplatňovania si odpočítania DPH na vstupe, pričom DPH nebola v rámci obchodných vzťahov u slovenských dodávateľov reálne odvedená príslušným správcom dane, týmto umožnili zástupcom spoločností... za zdaňovacie obdobia 2. štvrťrok 2012 až január 2013 neoprávnene v daňových priznaniach k DPH podaných na Daňovom úrade Žilina uplatniť nadmerné odpočty v celkovej výške 1.895.394,52 Eur. pričom nadmerný odpočet bol vyplatený vo výške 245.770,12 Eur, zvyšok vo výške 1.649.624,40 Eur vyplatený nebol a zároveň skrátiť daň (neoprávnene uplatniť daň na vstupe) v celkovej výške 1.151.284,41 Eur, čím bola Slovenskej republike spôsobená škoda v celkovej výške 1.397.054,53 Eur .

Z vyššie uvedených súvislostí, ako aj z doposiaľ vykonaných procesných úkonov vyplýva podozrenie, že [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] bol, resp. stále je členom organizovanej skupiny, ako je to vyššie uvedené, pričom zabezpečoval vyhľadávanie obchodných spoločností a osôb na páchanie trestnej činnosti, vzájomný styk a prepojenie medzi nimi, koordinoval a usmerňoval postup osôb a spoločností podieľajúcich sa na trestnej činnosti, zabezpečoval obstarávanie a vyhotovovanie prvotných účtovných dokladov deklarujúcich ich vzájomnú obchodnú činnosť - obchodovanie s rôznym tovarom a službami, vrátane prepravných dokladov a dokladov o skladovaní, ako aj rámcových zmlúv, zabezpečoval zaučtovanie týchto dokladov, organizoval bezhotovostné prevody finančných prostriedkov na bankových účtoch a ich následne hotovostné výbery, inštruoval štatutárnych zástupcov spoločností, ako majú vypovedať k deklarovaným obchodom pred daňovými úradmi, tak isto zabezpečoval zastupovanie zapojených spoločností pred daňovými úradmi.

Operatívnu činnosťou bolo zistené, že [REDAKOVANÉ] má družku [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] a dieťa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ]. Do spisového materiálu bola zabezpečená Zmluva o prenájme obecného bytu vo vlastníctve obce [REDAKOVANÉ] zo dňa 01.01.2016 uzavretá medzi obcou [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ]

██████████, ██████████, z ktorej vyplýva, že predmetom nájmu je byt ██████████, poštová adresa ██████████, v bytovom dome súpisné číslo ██████████ zapísanom na liste vlastníctva 401 vedenom Okresným úradom Dunajská Streda, odborom katastra pre katastrálne územie obce ██████████ ako bytový dom s 12 bytmi na parcele č. 101/23. V nájomnej zmluve v prílohe č. 1 sa nachádza evidenčný list, ktorý potvrdzuje, že spolubývajúcim nahláseným na pobyt je aj ██████████. Tak isto bolo pracovníčkou Obecného úradu ██████████ potvrdené, že predmetný byt sa nachádza na prízemí vľavo a z ľavej strany bytovky má aj balkón. Previerkou v mieste bydliska v ██████████ bolo tak isto zistené, že ide o dvojposchodovú bytovku s 12 bytmi, ktorá má uzamknutý vchod bez zvončekov a schránok. Vyťažením susedov bolo zistené, že ██████████ tu býva s partnerom a dieťaťom na prízemí vľavo a používajú stále iné drahé motorové vozidlá, ktoré parkujú pred bytovkou.

Z výpisov z Obchodného registra MV SR vyplýva, že ██████████, ██████████ bol v čase od 31.01.2011 do 31.08.2012 konateľom spoločnosti ██████████ ██████████ a v čase od 10.02.2011 do 05.09.2012 bol spoločníkom tejto spoločnosti.

Podľa maďarského obchodného registra je ██████████, ██████████ konateľkou firmy ██████████ ktorá bola založená dňa 23.05.2012, a to od jej založenia.

Z uvedeného je dôvodné predpokladať, že sa v tejto nehnuteľnosti – byte, ako aj k nemu patriacich priestoroch nachádzajú predmety dôležité pre trestné konanie, a to účtovné doklady a pečiatky vyššie uvedených spoločností zapojených do trestnej činnosti, ako aj písomná korešpondencia medzi týmito spoločnosťami, listinné doklady, na podklade ktorých bude možné zistiť a zdokumentovať vzájomné prepojenie vyššie uvedených spoločností, počítače, notebooky, tablety, nosiče dát (CD, externé pamäťové média).

Sudkyňa pre prípravné konanie sa oboznámila s predmetným návrhom prokurátora ako aj s predloženým vyšetrovacím spisom, pričom konštatovala, že skutočnosti uvádzané v návrhu prokurátora majú svoje opodstatnenie a tieto boli súčasne podložené dôkazmi, ktoré sa nachádzajú v pripojenom spise. V danom prípade existujú dostatočné poznatky smerujúce k možnému výskytu vecí dôležitých pre trestné konanie na mieste, kde má byť vykonaná domová prehliadka, a preto bolo potrebné postupovať v zmysle § 99 ods. 1 Tr.

por. a to vzhľadom na konkrétne podozrenie, že v mieste, kde má byť vykonaná domová prehliadka sa nachádza vec dôležitá pre trestné konanie. Toto vyplýva z vyššie uvádzaných skutočností a z obsahu pripojeného vyšetrovacieho spisu. Z uvedeného dôvodu sudkyňa pre prípravné konanie vyhovelá návrhu prokurátora s odôvodnením, s ktorým sa v celom rozsahu stotožnila a na toto poukazuje. Vykonanie domovej prehliadky je tiež dôležité pre objasnenie vyššie uvedenej trestnej činnosti, pre odhalenie a usvedčenie páchatel'a resp. páchatel'ov tejto trestnej činnosti. Presná identifikácia miesta, kde má byť vykonaná domová prehliadka vyplýva z operatívnych poznatkov pracovníkov polície a je objektivizovaná výpisom z katastra nehnuteľností.“

27. Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva zvykne pri posudzovaní kritéria proporcionality v prvom rade skúmať, či boli dotknutému subjektu poskytnuté dostatočne účinné záruky proti zneužitiu domovej prehliadky v podobe súdnej kontroly vykonanej spravidla formou predchádzajúceho súhlasu sudcu s domovou prehliadkou. Podstatné pre posúdenie veci je, či v relevantnom čase nariadenia domovej prehliadky predstrel súdny príkaz a návrh prokurátora dostatočné argumenty osvedčujúce dôvodné podozrenie (nie absolútnu istotu) o prítomnosti veci dôležitej pre trestné konanie v dotknutom obydli.

28. Podľa názoru ústavného súdu v danom prípade príkaz sudkyne nadväzujúci na návrh prokurátora krajskej prokuratúry poskytoval dostatočne podrobnú identifikáciu dôvodov zakladajúcich z pohľadu orgánov činných v trestnom konaní u partnera sťažovateľky dôvodné podozrenie z účasti na vyšetrovanej trestnej činnosti. Z obsahu príkazu je tiež zrejmé, že nešlo o vykonanie domovej prehliadky v byte, ktorý by výlučne užívala sťažovateľka so svojím maloletým synom, ale v byte užívanom sťažovateľkou spoločne s jej partnerom, na čo logicky nadväzoval záver o možnej prítomnosti vecí súvisiacich s predmetnou trestnou činnosťou jej partnera v ich spoločnom obydli, ako aj o nemožnosti zabezpečiť tieto veci inak.

29. Ústavný súd teda konštatuje, že domová prehliadka u sťažovateľky bola vykonaná pre účely objasnenia závažného trestného činu (zločinu) a partner sťažovateľky figuroval vo vyšetrovanej trestnej veci ako podozrivá osoba, kde sa toto podozrenie opieralo o dostatočne vymedzené dôvody. Rozsah domovej prehliadky bol príkazom súdu náležite

limitovaný, keďže príkaz obsahoval presnú identifikáciu vecí, na ktoré sa mala prehliadka sústrediť a obmedziť. Z obsahu zápisnice o vykonanej prehliadke tiež jasne vyplýva, že samotnému vykonaniu prehliadky predchádzala výzva na dobrovoľné vydanie vecí v zmysle § 104 Trestného poriadku a prehliadka bola vykonaná za účasti nezávislej osoby („osoba nezúčastnená na veci“).

30. Ústavný súd preto sťažnosť v tejto časti považoval za zjavne neopodstatnenú.

K namietanému porušeniu označených práv sťažovateľky postupom NAKA v konaní vedenom pod ČVS: PPZ-407/NKA-FP-ST-2015 a postupom krajskej prokuratúry v konaní pod sp. zn. I KO-V-38-1/2016-ZA

31. Pokiaľ ide o namietané porušenie sťažovateľkou označených práv postupom NAKA a krajskej prokuratúry, sťažovateľka namieta ich postup v súvislosti s nariadením domovej prehliadky, ako aj postup NAKA pri výkone domovej prehliadky.

32. K možnosti porušenia sťažovateľkou označených práv postupom NAKA a krajskej prokuratúry pri nariadení domovej prehliadky ústavný súd už opakovane judikoval názor, podľa ktorého samotným podaním návrhu na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky ešte nemôže dôjsť k zásahu do ústavou a dohovorom garantovaných práv sťažovateľky, keďže reálne k takémuto zásahu môže dôjsť až na základe príkazu okresného súdu, ktorý návrhu okresnej prokuratúry vyhovel a domovú prehliadku nariadil (napr. IV. ÚS 78/2013, III. ÚS 65/2017).

33. Sťažovateľka vo vzťahu k postupu krajskej prokuratúry namietala skutočnosť, že zo strany prokuratúry nebolo proti nezákonnému príkazu okresného súdu o nariadení domovej prehliadky využité oprávnenie prokurátora „požiadať súd o jeho opravu“, pričom poukázala na znenie § 182 Trestného poriadku v spojení s § 174 Trestného poriadku.

34. Podľa § 174 ods. 1 a 2 Trestného poriadku predseda senátu môže osobitným uznesením kedykoľvek opraviť písárske chyby a iné zrejme nesprávnosti, ku ktorým došlo pri vyhotovení rozsudku a v jeho rovnopisoch, tak, aby vyhotovenie bolo v úplnej zhode s obsahom rozsudku, ako bol vyhlásený. Opravu môže nariadiť aj súd vyššieho stupňa.

Rovnopis uznesenia o oprave sa doručí všetkým osobám, ktorým bol doručený rovnopis rozsudku.

Podľa § 182 Trestného poriadku ak tento diel neustanovuje niečo iné, použijú sa na príkaz primerane ustanovenia prvého dielu tejto hlavy o rozsudku.

35. Z obsahu § 174 Trestného poriadku je zrejmé, že možnosť opravy rozsudku s primeraným použitím tohto ustanovenia na príkaz ako osobitnú formu súdneho rozhodnutia sa týka iba písárskych chýb a iných zrejmých nesprávností, a nie na odstránenie takých nedostatkov a väd príkazu, aké sťažovateľka v sťažnosti adresovanej ústavnému súdu namietala. Pokiaľ sťažovateľka krajskej prokuratúre vytyka, že táto nereagovala na nedostatky príkazu na domovú prehliadku, ústavný súd poukazuje na body 21 až 29 odôvodnenia tohto rozhodnutia, kde sa po vecnej stránke námietkami sťažovateľky proti príkazu na domovú prehliadku zaoberal a kde tieto námietky vyhodnotil ako zjavne neopodstatnené. Z rovnakého dôvodu nie je možné ani vo vzťahu ku krajskej prokuratúre konštatovať v súvislosti s jej postupom v konaní pod sp. zn. I KO-V-38-1/2016-ZA porušenie sťažovateľkou označených práv.

36. V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje aj na svoj už skôr judikovaný názor, podľa ktorého ak sudca pre prípravné konanie vydá príkaz na domovú prehliadku, neprichádza do úvahy preskúmavanie jeho (dostatočnej) odôvodnenosti orgánom činným v trestnom konaní (NAKA, dozorujúca prokuratúra), pretože je to práve súd (sudca pre prípravné konanie), ktorého úlohou je garantovať tak zákonnú, ako aj „ústavnú“ opodstatnenosť domovej prehliadky (III. ÚS 37/2016).

37. Vo vzťahu k výkonu domovej prehliadky sťažovateľka poukázala na neprimeranosť postupu NAKA, keďže na ňu a jej maloletého syna mali zasahujúci príslušníci NAKA mieriť nabitými zbraňami, a to v čase, keď bola nahá a nebolo jej umožnené „ani len zakrytie tela“.

38. V tejto súvislosti ústavný súd poznamenáva, že podľa jeho ustálenej judikatúry sťažovateľ musí označiť základné práva a slobody, vyslovenia porušenia ktorých sa domáha, nielen označením príslušných článkov ústavy, ale musí ich konkretizovať aj

skutkovo (m. m. IV. ÚS 124/08, IV. ÚS 146/08), t. j. uviesť, z akých dôvodov malo dôjsť k ich porušeniu, a „navrhnuť v tejto súvislosti dôkazy“. Podľa ústavného súdu má nepredloženie dôkazov o tom, že k zásahu do práv sťažovateľa došlo, významné procesné dôsledky, keďže sťažnosť tak vytvára priestor pre dohady a dedukcie, čo sa pri uplatnení námietky o porušení základných práv v konaní pred ústavným súdom zásadne neakceptuje (m. m. III. ÚS 26/2012, III. ÚS 241/2013, III. ÚS 244/2014).

39. Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

40. Sťažovateľka ku svojej sťažnosti priložila ako dôkaz zápisnicu o vykonaní domovej prehliadky z 11. apríla 2016. Z jej obsahu vyplýva, že prehliadka sa uskutočnila v čase od 6.10 h do 7.55 h, a to za prítomnosti nezúčastnenej osoby. Sťažovateľka svojím podpisom na zápisnici potvrdila, že proti priebehu výkonu domovej prehliadky nemá výhrady a že jej počas jej výkonu nebola spôsobená žiadna majetková ujma. Z obsahu zápisnice teda nie je možné jej tvrdenia o neprimeranosti priebehu domovej prehliadky verifikovať. Rovnako tak vo svojej sťažnosti neuvádza, že by postup NAKA pri výkone domovej prehliadky namietala prostredníctvom sťažnosti adresovanej sekcii kontroly a inšpekčnej služby Ministerstva vnútra Slovenskej republiky alebo prostredníctvom iného účinného prostriedku a ani o takomto postupe nepredložila žiaden dôkaz.

41. Podľa § 105 ods. 1 Trestného poriadku orgán vykonávajúci domovú prehliadku alebo prehliadku iných priestorov, alebo prehliadku pozemku je povinný umožniť osobe, u ktorej sa taký úkon vykonáva, alebo niektorému dospelému členovi jej domácnosti alebo v prípade prehliadky iných priestorov aj jej zamestnancovi účasť pri prehliadke. O práve účasti pri prehliadke je povinný tieto osoby poučiť.

Podľa § 105 ods. 2 Trestného poriadku k výkonu domovej a osobnej prehliadky treba pribrať nezúčastnenú osobu. Orgán vykonávajúci prehliadku preukáže svoje oprávnenie.

Podľa § 105 ods. 3 Trestného poriadku účasť osôb uvedených v odseku 1 pri domovej prehliadke alebo prehliadke iných priestorov, alebo prehliadke pozemku možno odoprieť a osobu uvedenú v odseku 2 nepribrať, ak okolnosti prípadu odôvodňujú predpoklad, že by mohlo prísť k ohrozeniu jej života alebo zdravia.

Podľa § 105 ods. 4 Trestného poriadku v zápisnici o prehliadke treba tiež uviesť, či boli dodržané ustanovenia o predchádzajúcej výzve, prípadne označiť dôvody, prečo neboli dodržané. Ak pri prehliadke došlo k vydaniu alebo odňatiu veci, treba uviesť do zápisnice aj údaje uvedené v § 93.

Podľa § 105 ods. 5 Trestného poriadku osobe, u ktorej bola prehliadka vykonaná, vydá orgán, ktorý taký úkon vykonal, ihneď, a ak to nie je možné, najneskôr do 24 hodín po vykonaní prehliadky alebo odpadnutí prekážky, ktorá bránila splneniu tejto povinnosti, písomné potvrdenie o výsledku úkonu, ako aj o prevzatí vecí, ktoré boli pritom vydané alebo odňaté, alebo rovnopis zápisnice.

42. Sťažovateľka v sťažnosti podanej ústavnému súdu neargumentovala v tom zmysle, že by NAKA postupovala pri výkone vyšetrovacieho úkonu v rozpore s citovanými ustanoveniami procesnoprávneho predpisu, ktorým sa konanie riadilo, s ohľadom na to ústavný súd sťažnosť aj v tejto časti odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

43. Pretože sťažnosť sťažovateľky bola ako celok odmietnutá, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími jej požiadavkami uvedenými v petite sťažnosti, rozhodovanie o ktorých je podmienené vyslovením porušenia základného práva alebo slobody, k čomu v tomto prípade nedošlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. mája 2018